

עלון מס' 223
"תשרי התשע"ג

יום כפור

זמני הצום
לפי אופק אשדוד
בניסיה: 17:11
יצאה: 18:08

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

להי"י

"מחודדין בפיר"...

שיהיו דברי תורה

"לך א-לי תשוקתי.. לך לבי.. לך רגלי.. לך עיני..." (כ"ג, ג)

ואז אמר האיש לרב 'אני מבטיח שאם ארפא - אני תפילין ואלך לבית הכנסת'. הרב אמר לו 'אז קום על רגליך', ומיד הוא קם ונעשה בריא ויהי לנס..
כן כל אדם יבדוק את עצמו: האם אזניו, עיניו, פיהו, ידיו ורגליו שקיבל מבורא עולם - האם עושה בהם את רצונו יתברך? כפי הפיוט בערב היום הנורא יום הכיפורים, "לך אלי תשוקתי, לך ידי ורגלי עיני ולבי"..
שלא נמצא דוברי שקרים אלא באמת נהיה מוכנים לתת את רמ"ח איברינו ושס"ה גידינו לבורא עולם, ולא לתאוות העולם הזה..

מעשה באדם שנשתתק בידיו וברגליו, הלך לבבא סאלי זיע"א לבקש ברכה שיתרפא משיתוקו, והובא אל הרב בכסא בגלים.
שאל אותו הרב 'האם אתה מניח תפילין והולך לבית הכנסת?' ענה האיש בשלילה. אמר לו הרב 'אם כן, עדיף שתשאר כך. כיוון שאתה משותק - אתה פטור, ואם תהיה בריא - אתה תהיה חייב.. הרי הקב"ה נותן לך ידיים כדי שתניח תפילין, ורגליים כדי שתלך לבית הכנסת'.

~ ובחרת בחיים ~

"אל זורא עלילה המציא לנו מזוילה.."

משל לבן מלך שחלה והגיע עד שערי מוות ולא מצאו לו הרופאים רפואה, אלא שייטלו את היהלום מכתרו של המלך יכתשו אותו עד דק וישקו ממנו את בן המלך. הסירו את היהלום היקר מכתרו של המלך, כתשו אותו וכשבאו להשקות ממנו את בן המלך.

סגר הבן את פיו בחזקה ולא הסכים לשתות... בקשו ממנו, התחננו לפניו, הסבירו לו שחיינו תלויים ברפואה זו, ניסו בכוח וללא הועיל..

אילו רק טיפה אחת היתה נכנסת לתוך גופו כבר היה נושע..

כך עומד הקב"ה לפנינו בזמן נשגב זה של תפילת נעילה ורוצה להטעים אותנו מה'כתר', הוא מתחנן לפנינו שנפתח את הפה, שנצעק אליו, שנבקש- אם רק נפתח את הפה, כבר ניוושע ונתרפא.. אך אנו עייפים.. צמנו כל היום, עמדנו בתפילה, צעקנו- אין לנו כבר כוח להתאמץ ולעמוד בתפילה..

עלינו לדעת לנצל רגעים חשובים אלו של שעת נעילה.. 'הרחב פין ואמלאהו..'

"כי לכל העם בשגגה"

איך אנו יכולים לומר בתפילה "ונסלח לכל עדת בני" כי לכל העם בשגגה"? האם אין אחד מכל העם שעושה עבירות במזיד?!

אלא - עונה ר' יצחק מברדיצ'ב זצ"ל -

אני יכול להעיד על כלל ישראל כי אין ביניהם

אף אחד האומר 'לשם יחוד' קודם שעושה עבירה..

אלה הם מועדי

אין דבר בעולם
ואין מפתח בעולם
 שאינו שובר,
 מי ששב
 בתשובה.

הזהר הקדוש

מי שעובד בשלום את הימים הנוראים ואין שיבוך הגומלי ומדוע לא מברכים? משום שאף אחד אינו יודע האם עבד בשלום.. הסבא מקלם זצ"ל

העולם נהגו לשוב בתשובה בעש"ת, אנשי לעשה לקדילים לשוב בחודש אלול, ואני אולר שיש להתחיל בתשובה ליד אחרי נעילת יום כפור.

~ הגר"י אסלנר זצ"ל ~

להות האדם
נלדדת לפי
המקום שבו
נמצאת לחשבתו.

הבעש"ט זצ"ל

על עבירות שבין
אדם לחבירו
אין יו"כ מכפר..

על כל יהודי לדעת,
כי כשם שהוא בנו
של הקב"ה
כך הם כל ישראל,
והפוגע ביהודי
הרי זה כאילו הוא
פוגע באחיו!!
ובבנו של מלך
מלכי המלכים..

ומתוק האור

זכות הלימוד בעלון להצלחת הילה בת רחל הגפה הי"ו

”על זמַתַּא שׁוֹזְטָאָנוּ לַפְנִיךָ בְּהִרְהוּר לֵב..“

יהודי אחד, תיאר הרב דסלר, העריך את עצמו כאיש ישר והגון, נקי כפים ובר לבב, אולם כשהגיעה שעתו לעלות למרומים, קבלוהו המלאכים בהכרזה: ”הרוצח הגיע..“

היהודי הביט סביבו וניסה להבחין כלפי מי מכריזים המלאכים את הכרזתם, אך מאחר שהוא לא הבחין באיש סביבו, ואותה הכרזה חזרה על עצמה שוב ושוב, הבין לבסוף כי הכוונה אליו.. הגיב האיש בתמיהה: ”אני רוצח?! הלא מימי לא נגעתני באיש לרעה, מדוע מכנים אותי רוצח?!“

השיבו לו מבית דין של מעלה: ”האמנם?! הזכר נא, ביום פלוני כאשר הגיע אדם ופתח חנות בשכנות לשלך, ואתה, סבור היית כי הוא מסכן את פרנסתך, ו'איחלת' לו בלבך פנימה התקף לב, שישלק אותו ממקומו... הלא כן? אמנם בפועל לא עשית לו מאומה אך ה' יראה ללבב ובלבך טבוע כתם 'רוצח'.. ולכן מתוודים גם על הרהורי הלב אשר לעתים מטמאים אותנו אף מבלי שנבחין בכך..“

ומתוק האור

”ה' הוּא הַא-לֵהִים, ה' הוּא הַא-לֵהִים...“

הטעם שאומרים שבע פעמים ”ה' הוּא הַא-לֵהִים“ הוא כדי ללוות את השכינה שמתעלה למעלה משבע רקיעים (מתוך המשנה בורה).

השכינה אמנם עולה מעלה משבעה רקיעים, אך עלונו לדעת להחזיק אותה כאן.. אפשר לחיות כל השנה כמו בימים נוראים, כשהתורה שלומדים נלמדת בהתלהבות, כשמברכים בהתלהבות, כשכל המצוות נעשות עם חיות והתלהבות אזי חיים עם בורא עולם..

הגר”ש פינקוס זצ”ל

”על זמַתַּא שׁוֹזְטָאָנוּ לַפְנִיךָ בְּבִלִי דַעַת...“

לא פעם, כאשר מוכיחים מישהו על מעשה שעשה, הוא מצטדק וטוען: ”פשוט לא שמתי לב למה שאני עושה“.

הצטדקות מעין זו, לא רק שאינה ממעיטה מחומרת המעשה שנעשה, אלא אף מוסיפה עליו, שכן אדם שעושה מעשים בבלי דעת, מוכיח כי שליטתו על איבריו אינה מושלמת, ואם כן מי יודע למה הוא עוד מסוגל..

ומתוק האור

”סלֹוֹחַתִּי כַדְבָּרִיךָ“

לפני שכל יהודי מתחנן לפני ה' יתברך על העוונות והפשעים שלו, עליו לדעת שכשם שהוא מתנהג עם הבריות כך מתנהגים עמו בשמים... כאשר אנו מתרפקים כלפי בורא עולם הוא כביכול עונה לכל אחד ואחד ”סלחתי כדברייך“ כשם שאתה מחלת לחברייך כך אני מוחל לך.. היו מפויסים...

לבוש יוסף

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט”א,
ראש כולל ”פורת יוסף“

מצות עינוי נפש

ביום הכיפורים

המצווה העיקרית ביום הכיפורים

היא מצוות התענית. וזוהי מצות עשה מן התורה שנאמר (ויקרא ט”ז כ”ט) ”תענו את נפשותיכם“.

קיבלו חכמים שחמישה דברים הם הנחשבים עינוי ואסורים ביום הכיפורים: א. אכילה ושתיה. ב. רחיצה. ג. סיכה (בשמן). ד. נעילת הסנדל (נעלי עור). ה. תשמיש המיטה

(יחסי אישות).

אכילה ושתיה - חייב כל אדם לצום, אלא אם כן הצום יגרום לו סכנת חיים או אפילו ספק סכנת חיים, שאז חייב הוא לאכול ולשתות.

ולכן אין לשאול את הרופא ”האם עלי לצום?“, כיוון שאף אם מבחינה רפואית הצום יגרום נזק בריאותי לחולה, אין הדבר פוטר מן הצום, כל עוד לא קיים חשש סכנה לחייו. אלא יש לשאול את הרופא ”האם ישנו חשש סכנת חיים כתוצאה מהצום“. ועדיף להתייעץ עם רופא ירא שמיים.

מאידיך צריך לדעת שאם יש אפילו חשש רחוק שע”י הצום יסתכן בנפשו, אסור לו להתענות. ואין בזה שום מדת חסידות להחמיר על עצמו ולהתענות, שאינו אלא שופך דמים. ומצווה להסביר הדברים לחולה בטוב טעם ודעת, שאם יחמיר להתענות ענוש ייענש בידי שמים.

רחיצה - אסורה ביום הכיפורים בין בחמין בין בצונן, אפילו מקצת גופו, ואפילו להושיט אצבעו במים אסור. אלא אם כן נתלכלך גופו שאז מותר לרחוץ את מקום הלכלוך. או שרוחץ ידיו בבוקר או אחר שעשה צרכיו.

נעילת הסנדל - דווקא נעילת נעלי עור אסורה, אבל נעליים מלב ומחומרים סינטטיים מותרת (גם בנעלי התעמלות יש לשים לב שאינם מעור).

ויהי רצון שנכתב כולנו בספר החיים ובספר הזיכרון ובספר מחילה וסליחה וכפרה.

אדם מסתובב בעולם הזה וזושיב עיהכל שלו..

(הזוהר הקדוש)

אדם כלל לא אמור להרגיש שהוא גר כאן, הוא סך הכל אורח בעולם..

מי שמתרגל להיות עם תחושה כזו, קל לו לאינן ערוך לעשות חשבון נפש, ולהזור על כך שוב ושוב. כי הוא יודע שיוס יבוא ו”את כל מעשה הא-להים יביא במשפט על כל נעלם“.

על הכל יש לשלם בסוף! אדם כזה חי תמיד עם חשבון, וכך הוא עולה ומתעלה עוד ועוד..

ומתוק האור

כמה יש לשמוח על יוה”כ, הרי כל העוונות גמחלים..

אילו היה צריך להוציא סכומי כסף גדולים בשביל יום כיפור אחד, הייתי מוציא בשמחה..

ר' ציון אבא שאול זצ”ל